

Buletinul de știri NS

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1090

03.02.2024 (135)

Michael Kühnen

A doua revoluție Volumul I: Credință și luptă

Partea 3

IDEEA NAȚIONAL-SOCIALISTĂ

Este una dintre cele mai dificile probleme de a pune în cuvinte ideea național-socialistă:

"Național-socialismul este voința de a trăi a unui popor întruchipată într-un partid."

De fapt, aș putea încheia capitolul cu această propoziție, pentru că ea spune esențialul. Această definiție conține deja ideile de Volksgemeinschaft, autarhie și economie planificată, de Germania Mare, de rasă și Lebensraum. Pentru național-socialiști, programele nu sunt dogme, ci ajutoare de supraviețuire care serveau unui singur scop:

Asigurarea viitorului poporului german și al rasei albe!

Cu toate acestea, dacă voi prezenta acum întreaga idee național-socialistă, subliniez de la bun început că nu vreau să creez o nouă dogmă sau să rescriu programul NSDAP. Nu vreau nici să dezvolt o istorie a ideologiei care să se limiteze la perioada 1920 - 1945, ci includ în considerațiile mele lunga perioadă de

prohibiție și consecințele mișcării național-socialiste de astăzi.

În centrul ideii național-socialiste se află cunoașterea Volksgemeinschaft. Volk este sistemul natural cel mai mare din punct de vedere numeric, față de care încă mai putem simți o loialitate spontană, sentimentul de "apartenență". Există o dezvoltare naturală a acestui sentiment de apartenență, de la cea mai mică celulă organică a comunității umane - familia - la clan, sat, oraș, regiune și, în cele din urmă, la popor. Dacă această structură naturală a unui popor este prezentă și intactă, acest popor este fericit, predomină un sentiment de încredere și siguranță de sine, chiar și momentele grele sunt depășite rapid și, practic, fără durere. Numai pentru că național-socialismul a reușit să creeze și să modeleze Volksgemeinschaft, a fost capabil să ofere lumii întregi o rezistență hotărâtă timp de șase ani. Statul național-socialist nu s-a destrămat și nu a existat nicio revoltă populară până în ultima clipă. Abia odată cu înfrângerea militară clară, poporul s-a prăbușit, epuizat de barajul de bombe, teroare și minciuni. De la începutul revoluției industriale, acest sentiment pentru popor și pentru patrie, cunoașterea propriei apartenențe la ansamblul național, a fost tot mai mult îngropat. A mai fost viu până la izbucnirea Primului Război Mondial, apoi s-a uscat.

Sentimentul de apartenență la cercul de viață apropiat s-a pierdut și el, pentru că mobilitatea a crescut, iar urâtenia orașelor moderne nu permitea nici măcar apariția unor astfel de sentimente. Familia extinsă s-a dezintegrat și astăzi nici măcar familia nucleară nu mai este considerată modernă. Toate temeliile pe care se poate sprijini o stare sănătoasă s-au diminuat sau se clatină sub loviturile forțelor întunecate. Căci acestea nu sunt nicidecum doar evoluții inevitabile ale unei societăți industriale avansate; această decădere a mecanismelor de ordine naturală este promovată și parțial dirijată de un dușman ascuns al lumii, despre care vom discuta mai târziu. Decăderea ordinii naturale este un lucru pe care îl putem observa fără patimă. A o deplânge neputincios, așa cum se obișnuiește în cercurile burgheze, este un nonsens; a o ignora, așa cum le place savanților völkisch din tabăra națională, este o prostie.

Nu putem, asemenea unor dictaturi educaționale autoritare, să ne așezăm pe rămășițele acestor fundații și să conducem cu arma în mână! Vrem să ne folosim de dorința de ordine naturală și sigură, care se simte peste tot, pentru a crea din nou aceste fundamente. Vrem să creăm ceva nou, nu să administrăm rămășițele celor vechi! Astfel, noi nu suntem fixați pe stat și pe forma lui (autoritară), ci ideea noastră se adresează întregului popor, este totalitară.

Național-Socialismul se percepe pe sine ca o viziune völkisch, nu autoritară, fiind astfel revoluționar și nu conservator! Național-Socialismul este un amestec deosebit de conștiință de elită și mișcare de masă. De fapt, cele două se exclud reciproc și, totuși, aici găsim doar una dintre multele contradicții aparente care permit

național-socialismului să obțină influența și dinamismul său unic. Faptul că în cadrul mișcării național-socialiste oamenii nu sunt de același fel, ci de valoare egală, că de la elevul de școală primară până la student toți se respectă și se respectă unii pe alții, că nu cunoaștem mândria de statut, ci doar camaraderia necondiționată, că, prin urmare - pe scurt - comunitatea națională viitoare este deja preformată în mișcarea național-socialistă, iată ce face ca această mișcare să fie atât de atractivă pentru tineri și pentru cei care simt că le lipsește ceva în viața lor. Dar acest lucru explică și un alt principiu al mișcării:

Mișcarea național-socialistă revendică puterea unică și nelimitată în Germania!

Acest lucru a fost la fel de adevărat ieri ca și astăzi și mâine. Național-socialismul nu este un partid care vrea să ajungă la putere pentru a pune în aplicare un program, ci întruchipează în sine o comunitate care vine și care fie se afirmă în totalitate, fie nu se afirmă deloc. Tragedia național-socialismului a fost că Adolf Hitler nu a putut realiza acest lucru, ci a făcut un pact cu reacțiunea și l-a sacrificat pe Ernst Röhm. Revoluția național-socialistă a eșuat nu în 1939, la izbucnirea războiului, nu la Stalingrad și nici în ziua capitulării necondiționate, a eșuat din cauza renunțării la cea de-a doua revoluție și a sacrificării fără sens a celor mai loiali naționaliști la 30 iunie 1934!

Acest principiu trebuie susținut astăzi cu și mai multă fermitate decât a fost atunci. Național-socialiștii respectă legile democrației, dar nu ascund faptul că nu vor permite nicio opoziție atunci când ei înșiși sunt la putere. Opoziția față de național-socialism este opoziție față de popor și, prin urmare, trădare împotriva poporului!

Un partid care își revendică puterea unică și nelimitată în stat, care își revendică dreptul de a modela viitorul stat în ramurile mișcării încă din timpul luptei, un astfel de partid are nevoie de un principiu special de organizare. Diferite de toate celelalte partide sunt sarcinile pe care și le propune mișcarea național-socialistă: Să reconcilieze în interiorul său toate curentele, clasele și categoriile sociale ale poporului, să cucerească inima poporului, să educe acest popor și să formeze modelul noului Reich încă din rândurile mișcării. Pentru a putea realiza toate acestea, Adolf Hitler a creat odată pentru mișcarea sa - Partidul Național-Socialist al Muncitorilor Germani - principiul Führerprinzip, principiul selecției celor mai buni, al inițiativelor personale și al responsabilității, al disciplinei și al ordinii. Este un principiu în esență militar, care și-a dovedit eficiența de milenii în cea mai mare situație excepțională cu care se pot confrunta oamenii și națiunile: **Războiul**.

Nici măcar statul democratic nu renunță la acest principiu atunci când este vorba de sfera militară. Dar oare democrații chiar cred că problemele păcii sunt mai mici decât cele ale războiului, că, în consecință, principiul anonim al deciziei

majoritare, pe care îl preferă principiului liderului ca fiind "mai bun", nu este adecvat în acest caz? Dacă nu, de ce nu "democratizează" armata așa cum au "democratizat" politica? Ce inconsecvență înspăimântătoare și ipocrită!

Consider că principiul liderului militar este superior deciziilor iresponsabile aleatorii ale democrației și cer transferul acestuia în sfera statului. Acest lucru este onest și consecvent. Democrații, pe de altă parte, spun că deciziile majorității sunt un principiu sacru și dovedit al ordinii care trebuie să fie inviolabil. Oponenții acestui principiu sunt persecutați și întemnițați, dar nu ar visa niciodată să își conducă propria armată sau poliție în conformitate cu aceste principii sacre.

Vă întreb serios pe voi, democrații:

Unde este diferența, de exemplu, între sfera militară și gestionarea economiei naționale, pe care o "democratizați" cu entuziasm? Credeți că este mai ușor să conduci o armată decât un stat? Sau știți prea bine că aproape niciunul dintre voi nu ar putea rămâne la troacă dacă ar trebui să poarte responsabilitatea personală pentru deciziile greșite? Nu vă este teamă că tot diletantismul vostru patetic ar ieși la iveală dacă nu v-ați mai putea baza deciziile pe vreo hotărâre a alegătorilor, pe ședințe de consiliu sau pe rezoluții ale grupurilor parlamentare, ci ar trebui să priviți sincer poporul în ochi? Nu mai știți ce-i mișcă pe oameni, nu mai vorbiți cu oamenii, ci cu lentilele televizoarelor, nu vă exprimați opinia sinceră, ci curțați simpatia ignoranților! Voi, democrații, sunteți cele mai dezgustătoare creaturi care au condus vreodată o națiune! Tinerii din rândurile mișcării național-socialiste simt asta și vă scuipă!

Desigur, nu există un principiu perfect al ordinii, iar principiul național-socialist al Führerului, în special, trebuie să se confrunte cu o dificultate majoră: **cultivarea unei elite de conducere capabile.**

De la moartea lui Adolf Hitler, nu mai există "Führerul". După război au existat doar imitații ale Führerului, imagini distorsionate ale propriei lor vanități! Organizația clandestină național-socialistă, **NSDAP/AO (Auslands- und Aufbauorganisation der NSDAP)**, declară că, de la moartea lui Adolf Hitler, nimeni nu mai poate pretinde autoritatea care îi aparținea în mod natural Führerului pe baza geniului său, că a fi lider politic înseamnă să ai mai multă responsabilitate, să dai dovadă de mai multă performanță și să faci mai multe sacrificii decât alții.

În rândurile NSDAP/AO, principiul Führerului este cel mai bine realizat, poate chiar mai bine decât în cel de-al Treilea Reich. În rândurile acestei mișcări clandestine, apare o elită militantă, care ar putea fi nevoită în curând să își asume responsabilitatea pentru poporul nostru, pentru care acești luptători trec și astăzi

prin închisorile republicii de ocupație. Aici se creează un nou tip de persoană care nu are nimic, dar chiar nimic de-a face cu "demnitarii" corupți și lipsiți de responsabilitate ai statului corifeu vest-german. Noii stăpâni vor fi duri, mândri de convingerile lor și de sacrificiile pe care au fost nevoiți să le facă; își vor iubi poporul și nu-l vor trăda; vor cunoaște sărăcia și disperarea, dar vor fi învățat că voința forțează totul. Vor fi oțelite de persecuții, își vor cunoaște și își vor înfrunta adversarii: **EI SUNT NOUA GERMANIE!**

Ideea național-socialistă a Volksgemeinschaft conține o idee de revoluție complet diferită de cea pe care o avea democrația și pe care o reprezintă încă bolșevismul. Pentru noi, național-socialiștii, atunci când vorbim de revoluție, nu este vorba despre măceluri fără discernământ, nu despre băi de sânge și reglări de conturi vechi, ci despre un început complet nou, despre reconcilierea tuturor germanilor într-un stat german. Revolta națională din 30 ianuarie 1933 a trecut fără ca vreun geam să fie spart. A fost cu siguranță una dintre cele mai puternice revoluții din istoria lumii, dar cu siguranță și cea mai puțin sângeroasă - nu poate fi comparată cu vina sângelui democrațiilor din 1789 sau cu Revoluția bolșevică din octombrie 1917!

Acest principiu se aplică și în cazul mișcării național-socialiste de astăzi. A doua noastră revoluție va fi o mare ofertă de reconciliere, care îi va cuprinde pe toți germanii! O amnistie generală va goli închisorile, toată lumea va avea șansa de a se dovedi în noul stat al tuturor germanilor - atât foștii criminali, cât și adversarii politici de ieri. Numai când această încredere va fi dezamăgită, ei vor lovi, așa cum numai național-socialiștii pot lovi: **Repede, dur, fără milă și în profunzime!**

Criminalitatea va fi reprimată cu energie, trădătorii de rang înalt și național împușcați, forțele antigermane combătute. O justiție nouă, revoluționară, va lua locul jurisdicției burgheze și, în conformitate cu statutul Tribunalului Poporului, va fi ghidată de un singur principiu:

CEEAA CE ESTE CORECT ESTE CEEAA CE ESTE BINE PENTRU POPOPORUL GERMAN!

Desigur, noi, național-socialiștii, am învățat din înfrângerea din 1945. Știm astăzi că am pierdut pentru că în frenezia națională din 1933 nu am luat în considerare faptul că un adversar decisiv era încă în viață: **reacțiunea!**

Reacția a fost cea care a învins în cele din urmă național-socialismul, a făcut imposibilă victoria în războiul mondial printr-un abis de trădare și a împins astfel poporul german în cea mai mare catastrofă din istoria sa recentă: **În colaps.**

În inimile tinerilor național-socialiști arde astăzi ura față de reacție, față de acea

clică de conservatori burghezi care știu să se adapteze atât de agil și care, chiar și după o nouă victorie, vor intra din nou în rândurile mișcării, doar pentru a o împinge în abis atunci când norocul amenință să se întoarcă. Acest lucru nu trebuie să se mai întâmple; mii de tineri luptători care știu care este miza susțin acest jurământ!

Noi, național-socialiștii, nu vom mai avea încredere în acest grup, nu vom mai apela la serviciile lor. Locul burgheziei este pe mormanul de gunoi al istoriei - dar viitorul aparține revoluționarilor! Noi toți, național-socialiștii, patrioții germani și luptătorii pentru libertate, profesăm ideea celei de-a doua revoluții. Că mișcarea germană pentru libertate poate zdrobi bolșevismul, am dovedit-o în 1933; că ea va învinge și reacțiunea pentru a finaliza revoluția germană, aceasta este moștenirea lui Ernst Röhm, pe care luptătorii pentru libertate din noua generație o vor îndeplini.

Național-socialiștii sunt socialiști, adică ei caută o cale națională germană într-o comunitate socialistă. Prin urmare, ei caută o fuziune a celor două mari curente revoluționare ale timpului nostru - fuziunea naționalismului și a socialismului. Atâta timp cât naționaliștii burghezi și socialiștii revoluționari se confruntă ca dușmani ireconciliabili, sistemul capitalist va folosi această dușmănie pentru propria supraviețuire. Numai o mișcare revoluționară care folosește natura explozivă a chestiunii naționale la fel de mult ca și o apărare viguroasă a intereselor celor defavorizați va învinge acest sistem. Socialismul nu înseamnă luptă de clasă. Socialismul este lupta comună a tuturor claselor și a tuturor păturilor unui popor pentru o viață decentă!

Problemele viitorului sunt enorme. Ele pot fi rezolvate doar dacă toată lumea se unește

:

Antreprenorul și muncitorul, studentul și ucenicul, angajatul și țăranul, uniți prin legătura de oțel a unei singure mișcări, atotcuprinzătoare, ai cărei experți caută soluții reale și nu transformă problemele în lipici. Forța de muncă a unei națiuni de 80 de milioane de oameni, inventivitatea sa, sânguința sa, folosită în interesul tuturor germanilor - acesta este socialismul german!

Marxiștii bănuiesc că diavolul sistemului capitalist este proprietatea privată asupra mijloacelor de producție. Ei naționalizează și astfel cred că au rezolvat problema, au ajutat un viitor mai bun să pătrundă. Dar, în fond, totul rămâne la fel:

Materiile prime sunt scumpe și rare, oamenii nu au dorința de a munci, un aparat de planificare uriaș ia decizii greșite și costisitoare, problemele economice se transformă în crize permanente. Nicio economie gestionată de marxiști nu s-a dovedit mai capabilă decât sistemele capitaliste din Occident. Mulți

concluzionează că capitalismul este cel mai bun și îi acceptă cu umilință crizele.

Chiar ai uitat totul?

Că național-socialismul, în numai doi ani, a scos șase milioane de șomeri de pe străzi; că nu au existat greve și că muncitorul german a fost totuși pentru prima dată un cetățean egal și nu mai era un proletar exploatat; că antreprenorii au rămas proprietarii fabricilor lor și că o gestionare și o conducere centrală a economiei a asigurat totuși dreptatea; că muncitorii puteau călători în străinătate în număr mare pentru prima dată, că prestațiile sociale erau exemplare, că toate profesiile erau respectate și că nimeni nu-i disprețuia pe ceilalți pentru că se presupune că făceau munci de jos; că performanța conta, nu calificările de la terminarea școlii; că economia germană funcționa la viteză maximă și totuși nu era nevoie de muncitori străini; că Germania era independentă de economia mondială capitalistă și totuși toată lumea o ducea bine; ați uitat toate acestea, nemților? Acesta a fost socialismul german, realizarea a doar șase ani de pace a unui stat național-socialist!

Nu sunt un teoretician și nici nu vreau să fiu unul. Nu intenționez să fac o introducere în economia național-socialistă. Cu toate acestea, aș dori să luminez pe scurt câteva puncte care constituie dezvoltarea unei economii naționale național-socialiste. Punctul central este ideea de stat corporatist. Național-socialismul nu neagă existența diferitelor straturi și clase și a diferitelor interese ale acestora. Cu toate acestea, el nu urmează afirmația marxismului conform căreia, în cele din urmă, doar două clase, burghezia și proletariatul, trebuie să se confrunte și să lupte una cu cealaltă. Nu urmează nici argumentul capitalist conform căruia lupta tuturor împotriva tuturor, numită "jocul liber al forțelor", trebuie să conducă automat la cea mai bună și mai dreaptă soluție.

Național-Socialismul consideră că un control general al economiei este indispensabil pentru a preveni luarea unor decizii greșite și costisitoare, pentru a împiedica producerea de lucruri complet inutile, în timp ce altele nu sunt produse pentru că nu ar fi rentabil din punct de vedere financiar. Pentru a face posibil controlul global, național-socialismul trebuie să pună capăt "jocului liber al forțelor", haosului economic actual. Toate asociațiile profesionale și grupurile de interese deja existente vor fi încorporate în mari instituții organizate după linii obiective, corporațiile, în care angajatorii, angajații și reprezentanții mișcării național-socialiste vor fi reprezentați în mod egal. În viitor, codeterminarea și coresponsabilitatea cetățeanului individual se va realiza prin intermediul acestor corporații, și nu mai mult prin intermediul partidelor care se luptă între ele și se împiedică reciproc.

Oamenii nu se nasc în partide, ci se nasc într-o familie, cresc într-un oraș, un sat, o regiune și își petrec cea mai mare parte a vieții la locul de muncă. Acestea sunt organismele naturale ale unei societăți în care individul poate și trebuie să aibă un cuvânt de spus. Partidele sunt ceva nenatural, care divizează. Ele sunt anacronice! Cu toate acestea, prin intermediul acestor corporații are loc planificarea și controlul întregii economii naționale. Cheia politicii economice marxiste este proprietatea asupra mijloacelor de producție. Haosul de planificare din statele comuniste este o dovadă suficientă a incorectitudinii acestei idei.

Cheia politicii economice capitaliste este "jocul liber al forțelor". Criza tot mai mare a economiei occidentale infirmă și această idee. Pe de altă parte, cheia politicii economice național-socialiste este puterea de dispoziție asupra mijloacelor de producție. Acest lucru înseamnă că întreprinzătorul în cauză trebuie să se supună deciziilor de planificare ale statului, care au fost elaborate de comun acord în cadrul corporațiilor, și astfel nu mai are puterea de a dispune liber de mijloacele sale de producție, dar rămâne proprietar, prin urmare continuă să aibă un interes direct în a munci bine și ieftin pentru a câștiga bine.

Acesta este modelul nostru de soluție, socialismul german:

O planificare economică care continuă să ofere unei economii naționale organizate în mod privat șansa de a se dezvolta liber - în cadrul deciziilor de planificare ale statului. Doar dacă antreprenorul depășește limita, în cazuri excepționale poate fi numit un comisar de stat, după consultarea corporației sale. În orice caz, însă, proprietatea privată rămâne intactă; ea este motorul unei economii naționale care funcționează bine. O economie națională construită în acest mod asigură faptul că toate părțile vieții naționale pot fi direcționate într-o singură direcție.

